

Na podlagi tretjega in petega odstavka 17. člena in za izvajanje 24. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o spremembah in dopolnitvah Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja

1. člen

V Uredbi o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07, 70/08 in 61/09) se v 2. členu za 45. točko pika nadomesti s podpičjem in doda nova 46. točka, ki se glasi:

»46. največji prostorninski pretok je pretok odpadnih plinov, ki ga opredeli proizvajalec naprave v tehnični dokumentaciji oziroma ga oceni upravljavec, če dokumentacija ni na voljo in se ga preverja pri izvedbi prvih, občasnih ali trajnih meritev.«.

2. člen

Prvi odstavek 3. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Določbe te uredbe se uporabljajo za emisijo snovi iz naprav, določenih v prilogi 4, ki je sestavni del te uredbe, če zaradi njihovega obratovanja nastaja onesnaženost zunanjega zraka zaradi emisije snovi iz priloge 2, ki je sestavni del te uredbe.«.

V drugem odstavku se za številko »4« črta vejica in naslednje besedilo »ki je sestavni del«.

Za šestim odstavkom se doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Ne glede na določbo 25. točke 2. člena te uredbe se največji masni pretok za naprave iz prvega odstavka 45. člena te uredbe določi kot vsoto masnega pretoka razpršene emisije, ki ga oceni pooblaščen izvajalec obratovalnega monitoringa in produkta mejne koncentracije, ki se določi v okoljevarstvenem dovoljenju, in največjega prostorninskega pretoka odpadnih plinov.«.

3. člen

V drugem odstavku 5. člena se 1. točka spremeni tako, da se glasi:

»1. obratovanje naprave povzroča dodatno obremenitev, ki omogoča doseganje ciljev iz načrta za kakovost zraka, sprejetega v skladu s predpisom, ki ureja kakovost zunanjega zraka (v nadaljnjem besedilu: načrt za kakovost zraka), oziroma obratovanje naprave zagotavlja, da mejne letne koncentracije ali ciljne letne vrednosti v zunanjem zraku na območju vrednotenja, določenem za to napravo, niso presežene. Obratovanje naprave mora v zvezi z zahtevami za kakovost zunanjega zraka izpolnjevati tudi zahtevo, da je višina odvodnika odpadnih plinov v skladu z zahtevami iz priloge 3, ki je sestavni del te uredbe;«.

4. člen

V drugem odstavku 7. člena se 7. točka spremeni tako, da se glasi:

»7. največje masne pretoke snovi iz naprave iz priloge 5, ki je sestavni del te uredbe;«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) V zvezi z onesnaževanjem zunanjega zraka zaradi emisije snovi iz naprave se v okoljevarstvenem dovoljenju določijo za vsak odvodnik naprave posebej največji prostorninski pretoki odpadnih plinov in največji masni pretoki snovi iz preglednice priloge 5 te uredbe, če gre za napravo, za katero je treba zagotoviti ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka, pri čemer se upošteva, da:

– pri trajnih meritvah nobena povprečna dnevna vrednost izmerjenega prostorninskega pretoka na posameznem odvodniku ne sme presegati največjega prostorninskega pretoka odpadnih plinov in nobena povprečna dnevna vrednost izmerjenega masnega pretoka na posameznem odvodniku ne sme presegati največjega masnega pretoka odpadnih plinov;

– pri občasnih meritvah povprečje izmerjenega prostorninskega pretoka na posameznem odvodniku ne sme presegati največjega prostorninskega pretoka odpadnih plinov in povprečje izmerjenega masnega pretoka na posameznem odvodniku ne sme presegati največjega masnega pretoka odpadnih plinov.«.

5. člen

9. člen se spremeni tako, da se glasi:

»9. člen

(kakovost ocenjena na podlagi koncentracije snovi)

(1) Vloga za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja se zavrne, če ocenjena obstoječa obremenitev ali vsota obstoječe in dodatne obremenitve razvidno kaže, da je na katerem koli merilnem mestu na območju vrednotenja presežena mejna letna koncentracija ali ciljna letna vrednost snovi v zunanjem zraku iz predpisa, ki ureja koncentracijo te snovi v zunanjem zraku.

(2) Vloga za podaljšanje okoljevarstvenega dovoljenja se zavrne, če je iz ocenjevanja celotne obremenitve razvidno, da so za katerokoli merilno mesto na območju vrednotenja izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka.

(3) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena se okoljevarstveno dovoljenje na območjih vrednotenja, na katerih je presežena mejna letna koncentracija ali ciljna letna vrednost v zunanjem zraku in za to območje ni sprejet načrt za kakovost zraka, ki upravljavcem posameznih naprav nalaga obveznosti za zmanjševanje emisij iz teh naprav v celotni obremenitvi na območju vrednotenja, izda, če njena dodatna obremenitev na območju vrednotenja zaradi emisije teh snovi ne presega treh odstotkov predpisane mejne letne koncentracije ali ciljne letne vrednosti v zunanjem zraku.

(4) Okoljevarstveno dovoljenje se pod pogoji iz prejšnjega odstavka izda tudi za obstoječe naprave, na katerih se namerava izvesti sprememba, zaradi katere bi se emisije iz celotne naprave po spremembi povečale, tako da bi obstoječa naprava postala naprava, za katero je treba zagotoviti ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka.

(5) Ne glede na določbe tretjega odstavka tega člena se okoljevarstveno dovoljenje na območjih vrednotenja, na katerih je presežena mejna letna koncentracija ali ciljna letna vrednost v zunanjem zraku in za to območje ni sprejet načrt za kakovost zraka, ki upravljavcem posameznih naprav nalaga obveznosti za zmanjševanje emisij iz teh naprav v celotni obremenitvi na območju vrednotenja, izda za obstoječe naprave, za katere je treba zagotoviti ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka, katerih dodatna obremenitev na katerem koli merilnem mestu na območju vrednotenja presega tri odstotke predpisane mejne letne koncentracije ali ciljne letne vrednosti v zunanjem zraku, in sicer za:

- obstoječe naprave, za katere je treba zagotoviti ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka, se v okoljevarstveno dovoljenje dodajo zahteve v skladu s tretjim odstavkom 7. člena te uredbe;

- obstoječe naprave, za katere je treba zagotoviti ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka in se namerava izvesti sprememba, ki bo vplivala na povečanje emisij iz celotne naprave po spremembi, se okoljevarstveno dovoljenje izda, če se masni pretok iz naprave po spremembi ne poveča, pri čemer se v okoljevarstveno dovoljenje doda zahteve v skladu s tretjim odstavkom 7. člena te uredbe.

(6) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena se okoljevarstveno dovoljenje za naprave, za katere je treba zagotoviti ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka, na območjih vrednotenja, na katerih je presežena mejna letna koncentracija ali ciljna letna vrednost v zunanjem zraku in je za to območje sprejet načrt za kakovost zraka, ki upravljavcem posameznih naprav nalaga obveznosti za zmanjševanje emisij iz teh naprav v celotni obremenitvi na območju vrednotenja, izda v skladu s temi obveznostmi.

(7) Zmanjševanje emisij iz naprav iz prejšnjega odstavka zajema zlasti:

- dodatne ukrepe za preprečevanje in zmanjševanje emisij v skladu s 33. do 36. členom te uredbe;
- omejitve uporabe ali proizvodnje surovin, goriv ali proizvodov, ki povzročajo večje emisije snovi in njihovo zamenjavo s takimi, ki povzročajo manjše emisije snovi;
- dodatne omejitve masnih pretokov in emisij snovi iz naprave z obratovanjem pri manjši zmogljivosti od proizvodne zmogljivosti naprave;
- uvedbo najboljših referenčnih razpoložljivih tehnik, z uporabo katerih se dosežejo nižje mejne vrednosti emisije od predpisanih;
- drugi organizacijski ukrepi, ki vplivajo na zmanjševanje emisij iz naprave.«.

6. člen

Za 10. členom se doda nov 10.a člen, ki se glasi:

»10.a člen

(postopki v zvezi s kakovostjo zunanjega zraka)

(1) Ministrstvo po uradni dolžnosti pozove upravljavca naprave, da predloži predlog zmanjševanja emisij iz naprav iz sedmega odstavka 9. člena te uredbe, s katerimi bo dosegel izpolnitev obveznosti iz načrta za kakovost zraka za območje vrednotenja glede dodatne obremenitve iz naprave v enem mesecu od veljavnosti načrta za kakovost zraka. Predlog zmanjševanja emisij iz naprav mora vsebovati tudi rezultate

ocenjevanja dodatne obremenitve.

(2) Upravljavec mora predlog zmanjševanja emisij iz naprav iz prejšnjega odstavka posredovati v šestih mesecih. Ministrstvo lahko ta rok na predlog upravljavca naprave tudi podaljša. Če upravljavec predloga zmanjševanja emisij iz naprav tudi po podaljšanju ne predloži ali če ministrstvo oceni, da po predlogu ne bo mogoče doseči zmanjšanja, kot ga zahteva načrt za kakovost zraka, ministrstvo samo določi obveznosti.

(3) Ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju določi obveznosti za zmanjševanje emisij iz prvega in drugega odstavka tega člena ter dodatne zahteve za obratovalni monitoring ali druge enakovredne načine nadzora obratovanja naprave in njenih emisij.

(4) Upravljavec naprave mora najpozneje dve leti po izvršljivosti okoljevarstvenega dovoljenja iz prejšnjega odstavka ministrstvu predložiti poročilo, v katero vključi podatke obratovalnega monitoringa ali druge enakovredne podatke nadzora obratovanja naprave in njenih emisij, s čimer izkaže izpolnjevanje obveznosti iz prvega odstavka tega člena.«.

7. člen

V tretjem odstavku 11. člena se v drugi točki za številko »5« črta vejica in naslednje besedilo »ki je sestavni del«.

8. člen

Prvi, tretji in četrti odstavek 18. člena se črtajo, drugi odstavek pa postane edini odstavek.

9. člen

Za 30. členom se doda nov 30.a člen, ki se glasi:

»30.a člen

(izjeme za določanje mejne vrednosti emisije snovi zaradi kakovosti zunanjega zraka)

Ne glede na določbe 21. do 25. in 28. člena ter priloge 10 te uredbe lahko ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju za naprave, za katere je treba izdelati analizo obremenitev in ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka na območju vrednotenja, določi tudi strožje mejne vrednosti emisij, kot so določene v teh členih in prilogi 10, če je to potrebno zaradi doseganja kakovosti zunanjega zraka iz šestega in sedmega odstavka 9. člena te uredbe.«.

10. člen

Za tretjim odstavkom 38. člena se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Prvih meritev ni potrebno izvajati na napravi, ki obratuje brez čistilnih naprav in iz pogojev, pri katerih poteka proces v napravi, nedvoumno izhaja, da masni pretok iz naprave, ko je naprava v obratovalnem stanju največjega obremenjevanja okolja, ne more povzročati prekoračitev mejnega masnega pretoka.«.

11. člen

Priloga 1 se črta.

12. člen

V prilogi 3 se v drugem odstavku številka »14« nadomesti s številko »1,4«.

13. člen

Priloga 4 se nadomesti z novo prilogo 4, ki je kot priloga 1 sestavni del te uredbe.

14. člen

Priloga 10 se nadomesti z novo prilogo 10, ki je kot priloga 2 sestavni del te uredbe.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

15. člen

(1) Upravljalci naprav iz spremenjene priloge 4 uredbe, ki so obratovale na dan uveljavitve te uredbe, morajo za obratovanje naprav pridobiti okoljevarstvena dovoljenja do 1. januarja 2018.

(2) Že začeti postopki izdaje okoljevarstvenih dovoljenj za naprave iz spremenjene priloge 4 uredbe, ki ne potrebujejo okoljevarstvenega dovoljenja, se ustavijo.

(3) Upravljalci naprav, ki so pridobile okoljevarstveno dovoljenje do uveljavitve te uredbe, morajo obratovanje svojih naprav prilagoditi zahtevam iz spremenjene priloge 10 uredbe do 1. januarja 2018.

(4) Upravljalci obstoječih naprav, ki bodo zaradi spremembe na napravi postale naprave, za katere je potrebno zagotoviti ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka, morajo predložiti oceno in analizo dodatne in celotne obremenitve kot del dokumentacije vloge za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja.

16. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00715-1/2013

Ljubljana, dne 10. junija 2013

EVA 2012-2330-0127

Vlada Republike Slovenije

mag. Alenka Bratušek l.r.
Predsednica

[Priloga 4: Uvrščanje naprav v skupine naprav, za katere je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje](#)

[Priloga 10: Izjeme za mejne vrednosti emisije snovi v zrak](#)